

faa maa komme an paa. — Jeg har ikke, da jeg havde Ordet forrige Gang, indladt mig paa eller villet indlade mig paa en Underjogelse af det, vi overhovedet anvende og have anvendt paa militære Foranstaltninger. Om det er for lidt, eller om det er for meget i Forhold til Landets Behov og Kræfter, det har jeg ikke indladt mig paa. Det, jeg har søgt at oplyse med Tal, er, hvor vrang, hvor misledende denne bestandige Fremstilling er, som det ærede Medlem jo meget godt kender, om, at de forøgede Udgifter i Landet, det, der staar til Disposition, anvendes udelukkende eller dog i en overvejende Grad til militærartistiske Formaal. Det er det, jeg har villet modfige. Af de Tal, jeg meddelte sidst, fremgaar det, at medens Udgifterne paa Indenrigsministerens, Justitsministerens, Kultusministerens og Finansministerens ordinære Budgetter i Løbet af disse 17 Aar ere voksede med mere end 100 pCt., ere de militære Udgifter paa §§ 22—23 kun voksede med omtrent 30 pCt., og holder man udenfor den Udgift, der hidrører fra det militære Politikorps, Gendarmene, saa vil Tilvæksten endda kun være omtrent 25 pCt., altsaa en fjerde Del af, hvad de civile Ministeriers Budgetter ere voksede med. Ved Siden deraf gjorde jeg opmærksom paa, hvor store Beløb der var anvendt ekstraordinært til civile Formaal. Det er omtrent i det Forhold, at af de ekstraordinært anvendte Beløb ere de tre Femtedele medgaaede til civile og kun de to Femtedele til militære Foranstaltninger.

Formanden (Høgshoro): Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkres (Lutein) har Ordet for en kort Bemærkning.

Lutein: Jeg ønskede lige over for den højtærede Finansminister at gøre opmærksom paa, at jeg i mit Foredrag i Gaar netop udtalte det samme, som den højtærede Minister sagde i Dag, nemlig at der selvfølgelig var mange andre Faktorer end den aktuelle Kassebeholdning, som den er opført i Henhold til § 9, som er afgørende med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der har været Fremgang eller ikke, men hvad jeg ønskede at fremhæve i Gaar, tror jeg paa ingen Maade afkræftes ved, hvad den højtærede Minister sagde i Dag, idet det er aldeles utvivlsomt, at i de sidste 6 Aar har der fundet en Nedgang Sted paa 44 Mill. Kr., altsaa omtrent 7 Mill. Kr. om Aaret, og der har ikke fundet nogen tilsvarende Erhvervelse af produktive Anlæg Sted, som

paa nogen Maade kunde veje op med den betydelige Nedgang. Vi vide alle sammen, at hvad enten man opgør det, som er anvendt til militære provisoriske Foranstaltninger, til et større eller mindre Beløb — jeg har ikke Opgørelsen liggende for mig og kan ikke gøre den saa hurtig — men hvad enten man gør den paa den ene eller den anden Maade, er det sikkert, at det Beløb er anvendt i Løbet af den af mig nævnte Aarække, de 6 Aar, og der er ikke nogen som helst Tvivl om, at der har i disse 6 Aar fundet en finansiel Tilbagegang Sted, som, hvis den skal vedblive, vil føre til Landets Ruin — jeg vil gerne bruge et stærkt Udtryk — saa at vi, naar vi skulle være i Stand til at udføre produktive Anlæg, maa gaa til Statslaan, i Stedet for at vi tidligere have kunnet udføre dem for de Beholdninger, som vare i Statens Børge.

Indenrigsministeren (Singersleb): Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkres (Scharling) talte om Balancen paa Finanslovens § 6; han ønskede, at der skulde findes en saadan, særlig for Postvæsenets Bedkommende, og det Snste finder jeg ganske berettiget, men hvis det ærede Medlem vilde have efterset Statsregnskabet for 1890—91, vilde han have fundet et Overskud af 35,000 Kr. netop paa Postvæsenets Budget, hvilket forekommer mig maa være for Nøgdsagen ret overraskende, naar man erindrer, at der for saa Aar siden er vedtaget en ordinær Lov for Postvæsenet, hvorved Portoen er nedsat ret betydelig, og en Lønningslov, som forøgede Udgifterne med ikke saa faa Hundrede Tusinde Kroner; altsaa i Fjor var der Balance, i Aar er der budgetteret et Underskud, og det kan være, at et saadant fremkommer, men man maa gaa frem efter visse bestemte Regler ved at opføre Budgettet, og det er umuligt at sige forud, hvorledes det regnskabsmæssigt vil stille sig.

Paa Telegrafvæsenet er der et fast Underskud, og jeg indrømmer, at det vil være temmelig haabløst at faa det fjærnet, men jeg vil dog anbefale de Takstforandringer, her ere foreslaaede, til nærmere Overvejelse — jeg tror, at de fortjene det.

Ved Jærnbanevæsenet er det samme Tilfældet, der vil man finde i Statsregnskabet opført 3,098,000 Kr., medens Finansloven har et Budget af 3,029,000 Kr. Det er naturligvis ogsaa en Kalkule, og man maa gaa frem efter visse bestemte Regler ved at anlæe Indtægten; men naar jeg i al Almindelighed skal svare det ærede Medlem, tør jeg sige, at Postvæsenet bestræber sig for